

Forord

I dette nummer af *Passage* kan vi præsentere oversatte bidrag fra to af USA's største nulevende forfattere: Thomas Pynchon skriver lærd og engageret om George Orwells fremtidsroman *1984*, og i sin gennemgang af romanens temaer drager han en række diskrete og tankevækkende paralleller til vores egen historiske situation. Med udgangspunkt i Gerhard Richters berømte billedserie om Baader-Meinhof-gruppen skildrer Don DeLillo i en kuldslået novelle, der oprindeligt blev publiceret godt et halvt år efter terrorangrebene den 11. september 2001, hvordan terrorens logik også kan gøre sit skræmmende indtog i privatsfæren. Richters billeder udgør ligeledes udgangspunktet for Anja Møller Pedersens essay om kunst og historisk fortrængning, og som et supplement til DeLillos og Pedersens tekster reproducerer vi tre af Richters på én gang dragende og fremmedgørende malerier.

Som en slags kontrapunkt til teksterne af de to store amerikanere bringer vi en artikel af Jesper Gulddal om anti-amerikanismen i mellemkrigstidens europæiske litteratur. Gulddal argumenterer for, at anti-amerikanismen er den sidste af de store europæiske chauvinismer, der endnu ikke er blevet tilstrækkeligt belyst, og det forsøger han at råde bod på i sin nærmest encyklopædiske tilgang til fænomenet. Det encyklopædiske står også i centrum for Helle Davidsens artikel. Davidsen tager afsæt i *Passages* temanummer om netop det encyklopædiske (*Passage* 47, 2003) og argumenterer for, at den æstetisering af det encyklopædiske, hun fandt karakteristisk for artiklerne i dette temanummer, med fordel kan suppleres med en større fokus på den encyklopædiske litteraturs ofte ganske konkrete refleksion af en mangfoldig virkelighed.

De sidste tre artikler i nummeret griber alle i en vis forstand fat i oversete aspekter af velkendte værker. Rigmor Kappel Schmidt skriver om den overordentligt berømte – men sjældent læste – falske fortsættelse på *Don Quixote* (der er under oversættelse til dansk), mens Annemarie Bargisen i en nærlæsning af Flauberts *Madame Bovary* eftersporer et hidtil overset dobbeltgængermotiv i romanen. Endelig runder Mads Rosendahl Thomsen nummeret af med en analyse af den ubehjælpssomme skrift, der går igen i mange berømte og langt fra ubehjælpssomme litterære værker. Den bevidste brug af ubehjælpssom eller klodset skrift er en kompleks litterær strategi, og i sin artikel forsøger Thomsen at indkredse nogle af de forskellige aspekter af denne udbredte, men ofte ignorerede, strategi.

Ministry of Truth, however - Minister, to give it
a name - ~~it was more of a~~ ^{startlingly} ~~different~~ ^{different}; an enormous
structure of glittering white concrete, ~~rising~~ ^{issuing} / up; terrace after
terrace, three hundred metres into the air. ~~From~~
~~there~~ From where Winston was standing it was just
receded, picked at on its white face in delicate
singing, the three slogans of the Party:

WAR IS PEACE
FREEDOM IS SLAVERY
IGNORANCE IS STRENGTH.

Ministry of Truth contained, it was said, three thousand
ground level, & even vast ~~navigation~~ ^{navigation} below. ~~MP O.P. II~~
~~the base of these other buildings of similar size~~
If you climbed onto the roof of Victory Mansions, it
to see all four of the ~~Ministries~~ ^{Ministries}. ~~The Ministry of War~~
~~of Peace, which the entire administration of the Empire was~~
~~of Truth, concerned itself with news, propaganda,~~
of Truth, ^{which} concerned itself with news, propaganda,
the arts. The Ministry of Peace, ^{which} concerned itself with
the Ministry of Love. For an account of its
principles of Newspeak, see Appendix.
& terminology, see Appendix. O.P.